

Инструкция за условията и реда за организиране и осъществяване на охраната на съдии, прокурори и следователи

Раздел I Общи положения

Чл. 1. (1) С тази инструкция се уреждат условията и редът за организиране и осъществяване на охраната на съдии, прокурори и следователи, застрашени във връзка с изпълнение на служебните им задължения.

(2) При условията и по реда на тази инструкция охрана може да бъде осигурена и на лица, пряко свързани с лицата по ал. 1 – възходящи, низходящи, съпруг или лице, с което се намират във фактическо съжителство или лица, с които живеят в едно домакинство.

(3) Охрана на лица по ал. 2 се осигурява в случаи, когато е осигурена охрана на лице по ал. 1 и същата не е достатъчна за постигане целите на охраната.

Чл. 2. Охраната се осъществява с цел:

1. осигуряване на защита, предотвратяване и недопускане извършването на неправомерни действия спрямо лицата по чл. 1;

2. осигуряване на безопасни условия за изпълнение на служебните задължения на лицата по чл. 1, ал. 1;

3. оказване на възпиращо въздействие по отношение на трети лица, подготвили извършването на неправомерни действия спрямо лицата по чл. 1.

Чл. 3. (1) Охраната се организира от ръководителя на съответното териториално звено на Главна дирекция „Охрана“ (ГД „Охрана“) към министъра на правосъдието.

(2) Охраната се осъществява от служители на съответното териториално звено „Охрана“, преминали специализирано обучение.

(3) Служителите, които осъществяват охраната, изпълняват задълженията, поети със споразумението за охрана по чл. 5, ал. 1.

(4) Охраняваните лица са длъжни да съдействат на служителите по ал. 3 при упражняване на правомощията им, в съответствие с поетите със споразумението за охрана задължения.

(5) Контрол върху дейността на служителите, осъществяващи охраната на лицата по чл. 1, се извършва от:

1. министъра на правосъдието или оправомощено от него лице;

2. главния директор на ГД „Охрана“ или оправомощено от него лице;

3. ръководителя на териториалното звено на ГД „Охрана“, организиращ охраната в конкретния случай.

(6) Оправомощените лица по реда на ал. 5, т. 1 и 2 следва да имат необходимия достъп до класифицирана информация съгласно Закона за защита на класифицираната информация.

Раздел II

Условия и ред за организиране на охраната на съдии, прокурори и следователи

Чл. 4. (1) Заплаха към съдия, прокурор или следовател може да бъде възприета лично,

от други лица или от органи на държавната и местната власт.

(2) При получаване на сигнал за заплаха, административният ръководител на съответния съдия, прокурор или следовател, в срок до 24 часа, освен в случаите на ал. 9, изготвя мотивирано предложение до министъра на правосъдието чрез главния директор на ГД „Охрана“ за осигуряване на необходимата охрана.

(3) Предложението по ал. 2 се съпровожда от писмена декларация съгласно приложение № 1 от застрашеното лице, в която то декларира, че е запознато със сигнала за заплахата и изразява съгласие или несъгласие да използва процедурата по осигуряване на охрана и свързаните с това задължения.

(4) При отказ на застрашеното лице да попълни декларацията или при изразено несъгласие по ал. 3 процедурата се прекратява.

(5) Проверката на сигнала се извършва съвместно с Министерството на вътрешните работи и с Държавна агенция „Национална сигурност“.

(6) Степента на застрашеност се преценява въз основа на оценка на заплахата, която се изготвя съгласно Методика за оценка на заплахата и характеристика на риска – приложение № 2.

(7) В петдневен срок от получаването на предложението по ал. 2 главният директор на ГД „Охрана“ изготвя мотивирано становище до министъра на правосъдието за осигуряване на охрана или отказ въз основа на решение на Съвета за охрана по чл. 14, ал. 1.

(8) Охраната се осъществява въз основа на заповед на министъра на правосъдието.

(9) При неотложни случаи охраната се осигурява незабавно от ръководителя на съответното териториално звено на ГД „Охрана“, в чийто район работи или живее застрашеното лице, въз основа на заповед на главния директор на ГД „Охрана“. В тези случаи се уведомява министърът на правосъдието и се предприема процедурата по ал. 2.

(10) Главният директор на ГД „Охрана“ уведомява административния ръководител на съответния съдия, прокурор или следовател за осигуряването на охрана или отказ.

Чл. 5. (1) При поемане на охраната лицата по чл. 1 сключват писмено споразумение съгласно приложение № 3 с длъжностното лице по чл. 3, ал. 1, а в случай че лицата по чл. 1, ал. 2 са малолетни или непълнолетни, споразумението се сключва от поне един техен законен представител.

(2) Споразумението за охрана няма характер на гражданскоправен договор по смисъла на Закона за задълженията и договорите.

(3) Споразумението съдържа:

1. номер на заповедта на министъра на правосъдието;
2. вида на охрана;
3. правата и задълженията на страните;
4. дата и място на подписване;
5. подписи на страните.

Раздел III

Видове охрана

Чл. 6. Видовете охрана са лична физическа охрана и охрана на жилището.

Чл. 7. Видът на охраната се посочва в заповедта на министъра на правосъдието по чл. 4, ал. 8.

Чл. 8. (1) Личната физическа охрана е дейност по защита на телесната неприкосновеност от противоправни посегателства, която може да бъде денонощна, за определени часове и за определени случаи. Тя може да бъде осъществявана от един

служител, от екип от двама или повече служители на ГД „Охрана“, както и с един или повече автомобили.

(2) Ръководителят на териториалното звено на ГД „Охрана“ по чл. 3, ал. 1 със своя заповед определя ръководител на екипа за лична физическа охрана.

(3) Ръководителят на екипа по ал. 2 изготвя план за охрана, който се утвърждава от ръководителя на териториалното звено на ГД „Охрана“.

(4) Главна дирекция „Охрана“ осъществява контрол и оказва методическа помощ при изпълнението на плана по ал. 3.

(5) В плана по ал. 3 задължително се определят:

1. начинът на придвижване – пеша или с автомобил;
2. конкретни задължения на всеки служител от екипа;
3. действия при възникване на критична ситуация.

(6) При необходимост може да се иска съдействие от органите на Министерството на вътрешните работи, държавната или местната власт.

(7) За осъществяване на лична физическа охрана на лица по чл. 1 се използват служебни моторни превозни средства на ГД „Охрана“.

Чл. 9. (1) Задълженията на ръководителя на екипа по чл. 8, ал. 2 са:

1. да отговаря за въоръжението и оборудването на служителите от екипа;
2. да докладва всяка седмица пред контролиращия за дейността на екипа, а при необходимост да го информира незабавно;
3. да отговаря за планирането, управлението и контролирането на екипите по охраната и да поддържа връзка с охранявания съдия, прокурор или следовател;
4. в зависимост от конкретната ситуация да определя облеклото на служителите от екипа – униформено или цивилно.

(2) По предложение на ръководителя на охранявания екип, със заповед на ръководителя на съответното териториално звено на ГД „Охрана“, може да се привличат и други служители на звеното за изпълнение на конкретни задачи.

(3) В процеса на охрана ръководителят на охранявания екип не се сменя. Изключение се допуска при обективна невъзможност същият да изпълнява функциите си.

Чл. 10. (1) Охраната на жилището на съдия, прокурор или следовател е дейност по защита от противоправни посегателства, която се осъществява от ГД „Охрана“ чрез физическа охрана и/или чрез охрана с технически средства.

(2) Физическата охрана на жилището може да бъде денонощна, за определени часове или за определени случаи.

(3) Охраната на жилището с технически средства може да включва сигнално-охранителна техника, видеонаблюдение и система за контрол на достъпа.

(4) Охраната с технически средства се организира след извършване на охранително обследване на жилището от служители на ГД „Охрана“.

(5) Поставянето и снемането на техническите средства за охрана се извършва съгласувано с охраняваното лице, за което се съставя протокол.

Чл. 11. Охраняваното лице може да се откаже от охраната за определен период от време и/или от определен вид охрана, за което подписва писмена декларация по образец – приложение № 4.

Раздел IV

Прекратяване на охраната

Чл. 12. (1) Охраната на лицата по чл. 1 се прекратява със заповед на министъра на правосъдието, по предложение на главния директор на ГД „Охрана“, въз основа на

решение на Съвета за охрана в следните случаи:

1. при отпадане на основанията за нейното осъществяване;
 2. по писмено искане на охраняваното лице, отправено до министъра на правосъдието чрез главния директор на ГД „Охрана“, а когато лицата са малолетни или непълнолетни – от поне един техен законен представител;
 3. при неизпълнение от страна на охраняваното лице на задължения, поети със споразумението за охрана по чл. 5, ал. 1;
 4. при отказ на охраняваното лице да подпише споразумението.
- (2) В случаите на ал. 1, т. 3 длъжностното лице по чл. 3, ал. 1, на което е възложена организацията на охраната, незабавно изготвя писмен доклад до главния директор на ГД „Охрана“.
- (3) Главният директор на ГД „Охрана“ разпорежда проверка на обстоятелствата, посочени в доклада по ал. 2, като може да изслуша охраняваното лице.
- (4) В зависимост от констатациите от проверката по ал. 3 главният директор на ГД „Охрана“ може да внесе за обсъждане от Съвета за охрана на предложение за прекратяване на охраната.
- (5) Главният директор на ГД „Охрана“, въз основа на решение на Съвета за охрана, изготвя мотивирано предложение до министъра на правосъдието в случай на решение за прекратяване на охраната по реда на ал. 4.
- (6) Заповедта по ал. 1 се свежда незабавно до знанието на охраняваното лице и административния му ръководител.

Раздел V

Съвет за охрана

Чл. 13. (1) Със заповед на министъра на правосъдието се създава Съвет за охрана на застрашени съдии, прокурори и следователи, наричан по-нататък „Съвет за охрана“.

(2) Решенията на Съвета за охрана се прилагат от главния директор на ГД „Охрана“.

(3) Съветът за охрана се състои от: ресорния заместник-министър на правосъдието, главния секретар на Министерството на вътрешните работи или оправомощено от него лице, главния директор на ГД „Охрана“, заместник главния директор на ГД „Охрана“, ръководителя на териториално звено „Охрана“ по месторабота/местоживеене на застрашеното лице, началника на отдел и началника на сектор в ГД „Охрана“, отговарящи за дейността по охрана на съдии, прокурори и следователи.

(4) При необходимост, към състава на Съвета за охрана по ал. 3, председателстващият може да привлече и други лица.

(5) Съветът за охрана се председателства от ресорния заместник-министър на правосъдието, а при негово отсъствие от главния директор на ГД „Охрана“.

(6) Съветът за охрана се свиква от председателстващия по ал. 5.

Чл. 14. (1) Съветът за охрана взема решения за:

1. степента на застрашеност, съгласно чл. 4, ал. 6;
2. осигуряване на охрана или отказ;
3. вида и мерките за охрана по чл. 8, ал. 1 и чл. 10;
4. прекратяване на охраната по чл. 12.

(2) Съветът за охрана заседава при всеки случай на възникнала необходимост.

(3) При обективна невъзможност за присъствие на всички членове на Съвета за охрана по чл. 13, ал. 3, заседанието се провежда в присъствието на минимум 2/3 от тях.

(4) При отсъствие или невъзможност за участие на някой от членовете на Съвета за охрана, същият може да се представлява от оправомощен негов заместник.

(5) Решенията на Съвета за охрана се вземат с мнозинство повече от половината от присъстващите членове.

(6) Членовете на Съвета за охрана не могат да разгласяват информацията, която им е станала известна във връзка с изпълнението на задълженията им по настоящата инструкция.

(7) Членовете на Съвета за охрана следва да имат необходимия достъп до класифицирана информация съгласно Закона за защита на класифицираната информация.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на тази инструкция „жилище“ е имотът, който застрашеното лице преимуществено обитава.

§ 2. По реда на тази инструкция се организира и осъществява и охраната на съдии, прокурори и следователи от друга държава на територията на Република България, в изпълнение на международно споразумение или при условията на взаимност.

§ 3. Охрана на съдии, прокурори и следователи може да се осъществява и на територията на друга държава след съгласуване на действията с компетентните органи на съответната държава.

§ 4. Изготвянето и съхранението на документите, свързани с организирането и осъществяването на охраната на лицата по чл. 1 се извършват по реда на Закона за защита на класифицираната информация, с изключение на документите, които не съдържат лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни и/или конкретна информация за охранителния процес.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 5. Инструкцията се издава на основание чл. 391, ал. 3, т. 3 от Закона за съдебната власт и отменя Инструкция И-1 от 10.04.2020 г. за условията и реда за организиране и осъществяване охраната на съдии (ДВ, бр. 36 от 14.04.2020 г.) и Инструкция И-2 от 10.04.2020 г., за условията и реда за организиране и осъществяване охраната на прокурори и следователи (ДВ, бр. 36 от 14.04.2020 г.).

§ 6. Инструкцията е съгласувана с пленума на Висшия съдебен съвет.

§ 7. Инструкцията влиза в сила от деня на обнародването ѝ в „Държавен вестник“.

Приложение № 1

към чл. 4, ал. 3

ДЕКЛАРАЦИЯ

(образец)

Подписаният/ата:

(име, презиме, фамилия, адрес)

Във връзка с чл. 391, ал. 3, т. 3 и чл. 394 от Закона за съдебната власт декларирам, че съм запознат/а с информацията за съществуващата спрямо мен заплаха и желая (не желая) да използвам възможностите на процедурата по охрана, съгласно Инструкцията за условията и реда за организиране и осъществяване на охраната на съдии, прокурори и следователи.

Съгласен/на съм (не съм съгласен/на) и доброволно приемам да изпълнявам прилагането на мерките по плана за постигане на целите на охраната.

Задължавам се да оказвам пълно съдействие на служителите на Главна дирекция „Охрана“ при изпълнение на охранителните мерки.

Дата:
гр.

Подпис:
(име, фамилия)

Забележка. Отказът на застрашеното лице да подпише настоящата декларация се удостоверява с подпис на един свидетел.

СВИДЕТЕЛ:
(собствено, бащино и фамилно име, постоянен адрес, подпис)

Приложение № 2
към чл. 4, ал. 6

МЕТОДИКА
за оценка на заплахата и характеристика на риска

1. Оценката на заплахата трябва да бъде индивидуална, за всяко лице.
2. При определяне оценката на риска се взема предвид:
 - а) може ли да се елиминира рискът;
 - б) може ли да се избегне рискът;
 - в) може ли да бъде намален рискът.
3. Вероятността на риска се определя по следната схема:

Оценка на вероятността на риска	Значение
Непосредствена	Конкретна информация от службите за сигурност и дата на инцидента.
Висока	Конкретна информация от службите за сигурност, но без дата кога ще се случи.
Значителна	По-обща информация от службите за сигурност.
Средна	Няма информация, но е възможно да се случи.
Ниска	Няма информация от службите за сигурност и има малка вероятност от инциденти.
Незначителна	Много малка вероятност от инциденти.

4. За да се изготви оценка на риска (запахата) е необходимо да се събере максимално количество информация, включително от службите за сигурност и обществен ред.

5. При определяне на физическите рискове се взема предвид:
- а) налици ли е реална и непосредствена заплаха за живота на лицата по чл. 1 или реален и непосредствен риск да бъдат сериозно наранени;
 - б) какво се знае за източника на заплахата;
 - в) източникът на заплахата в състояние ли е да я осъществи;
 - г) налици ли е възможност за изпълнение на заплахата;

- д) налице ли е риск за служителите, които работят с лицата по чл. 1;
- е) други обстоятелства, които имат отношение към конкретния случай.

Приложение № 3
към чл. 5, ал. 1

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО
ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ОХРАНА“

СПОРАЗУМЕНИЕ

Днес,....., в гр..... между: и
Главна дирекция „Охрана“ с адрес: гр. София, ул. М-р Г. Векилски № 2, на основание
Заповед № от на министъра на правосъдието за осигуряване на
.....

(посочва се определеният вид на охрана)

се сключи настоящото споразумение за следното:

I. Задължения на охраняваното лице по време на охраната:

1. да се въздържа от действия, които могат да застрашат сигурността му или да попречат на изпълнението на охраната;
2. да се съобразява с плана по чл. 8, ал. 3 за осъществяване на охраната, както и с указанията и препоръките, свързани с осъществяването му;
3. да уведомява охраняващия екип:
 - а) при възникване на непосредствена заплаха за живота и здравето му;
 - б) за всички предстоящи пътувания с оглед събиране на информация за маршрута и дестинацията (трафик, инфраструктура, евентуални събития и др.);
4. добросъвестно да предоставя информация, необходима за организация на охраната, и незабавно да информира служителите на ГД „Охрана“ за всички обстоятелства, които биха могли да са от значение за осигуряването на охраната, включително и промени в здравословното му състояние;
5. да осигурява при необходимост достъп на служители от ГД „Охрана“ до жилището си;
6. да не разгласява обстоятелства, свързани с охраната, включително да пази в тайна передвижваните пътувания;
7. преди напускане на служебните помещения своевременно да уведомява охраняващия екип.

II. Задължения на служителите от Главна дирекция „Охрана“:

1. да изпълняват вида на охраната в съответствие с плана по чл. 8, ал. 3;
2. да пазят достойнството и авторитета на охраняваното лице;
3. да не разгласяват информация за охраняваното лице, която им е станала известна във връзка с охраната;
4. да не извършват действия, надхвърлящи целите на охраната.

Подписи:

(име и фамилия на охраняваното лице)

.....

(ръководител на териториално звено на ГД „Охрана“)

Приложение № 4
към чл. 11

ДЕКЛАРАЦИЯ
(примерен образец)

Подписаният/ата:
(име, презиме, фамилия)

Декларирам, че за времето от до не желая осъществяването на
определения вид охрана поради:
(мотиви)

Дата:
гр.

Подпис:
(име, фамилия)

Министър на правосъдието:

Проф. д-р Янаки Стоилов